

Մանուկներու Սուրբ Գիրքը
կը ներկայացնէ

Դաւիթ
թագաւորը
(մաս 1)

Written by: Edward Hughes

Illustrated by: Lazarus

Adapted by: Ruth Klassen

Translated by: Most Rev. Prof. Varant Zareh Seropian

dedicated to my Son Lordling Zareh Varant
funded by: Zareh Seropian & Sons Foundation
special thanks: to my wife

gifted to all the Armenian children around the world. This translation
has been done in the Grace of the Holy Trinity to whom I owe.

Produced by: Bible for Children

www.M1914.org

©2013 Bible for Children, Inc.

License: You have the right to copy or print this story,
as long as you do not sell it.

Երիտասարդ Դաւիթ կը փախչէր: Սաուլ
թագաւոր կ'ուզէր զինք սպաննել: Դաւիթ ապրեցաւ
անտառներուն մէջ, հսկայ քարայրի մը մէջ իր հետ
չորս հարիւր հետեւորդ:

Երբեմները, Սաուլ թագաւորի զինուորները
կրնային իրենց գտնել: Բայց Դաւիթ միշտ տեղը կը
փոխէր:

Սառուի ծառան Տօէկը թագաւորին ըսաւ, որ քահանաները օգնեցին Դաւիթը, որ փախչի, Սառու հրամայեց բոլորը մեռցնել: Միայն Տօէկ կ'ուզէր քահանաները իրենց ընտանիքներով սուրբ անցնել եւ սպաննել: Շատ գէշ արարք էր:

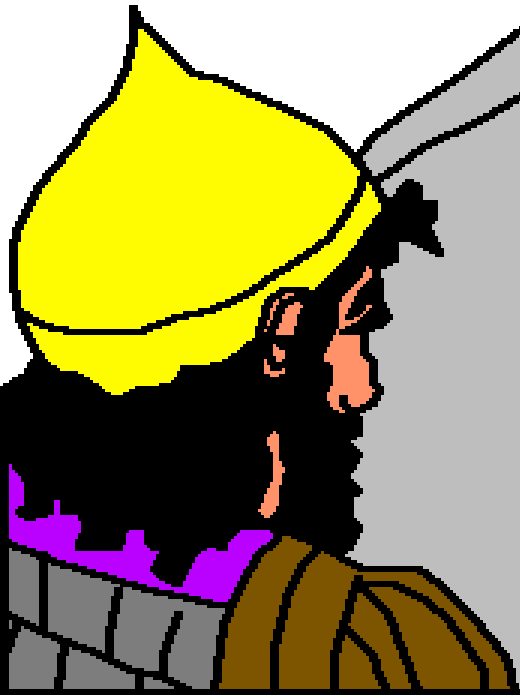

Օր մը, Սաուլ
Դաւիթի ետեւէն
քարայր գնաց,
ուր Դաւիթ եւ իր
մարդիկը կը
պահուտէին:
Սաուլ առանձին
էր:

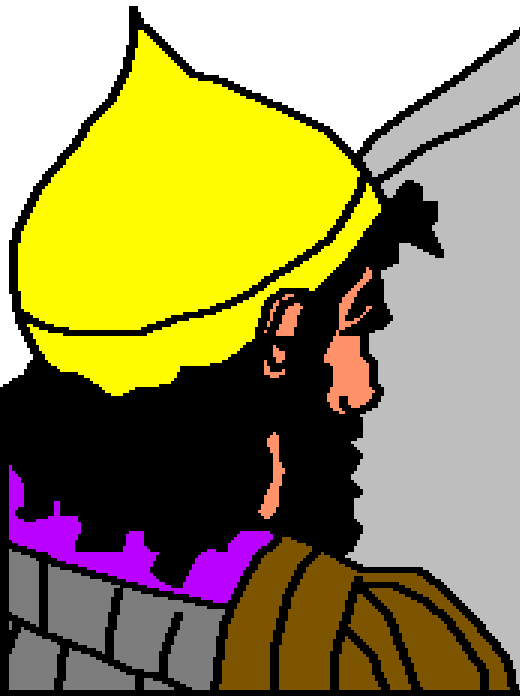
Քարայրին մէջ,
Դաւիթ շատ
դիւրութեամբ
կրնար Սաուլը
մեռցնել:

Փոխարէնը ան Սաուլի քով
գնաց առանց ձայնի եւ անոր
վերարկուէն կտոր մը կտրեց իր
դաշոյնով: Երբ Սաուլ մեկնեցաւ
Դաւիթ իրեն կանչեց:

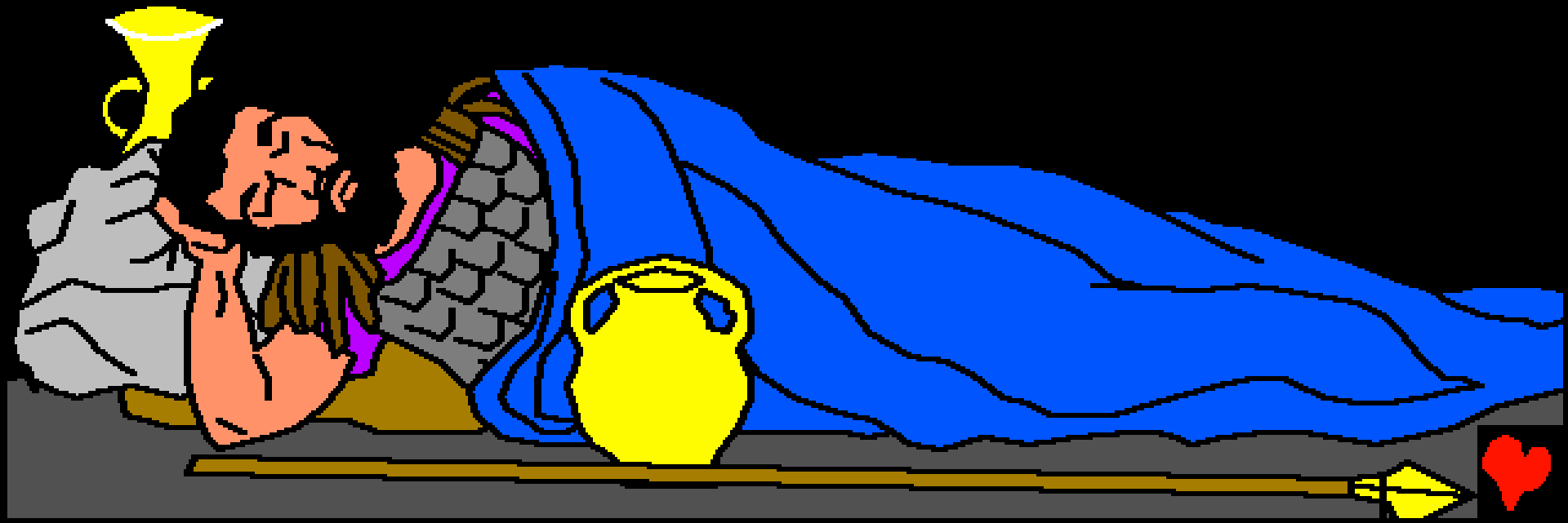
"Ես քու վերարկուհի
անկիւնէն կտոր մը
կտրեցի եւ քեզի
չմեռցուցի,

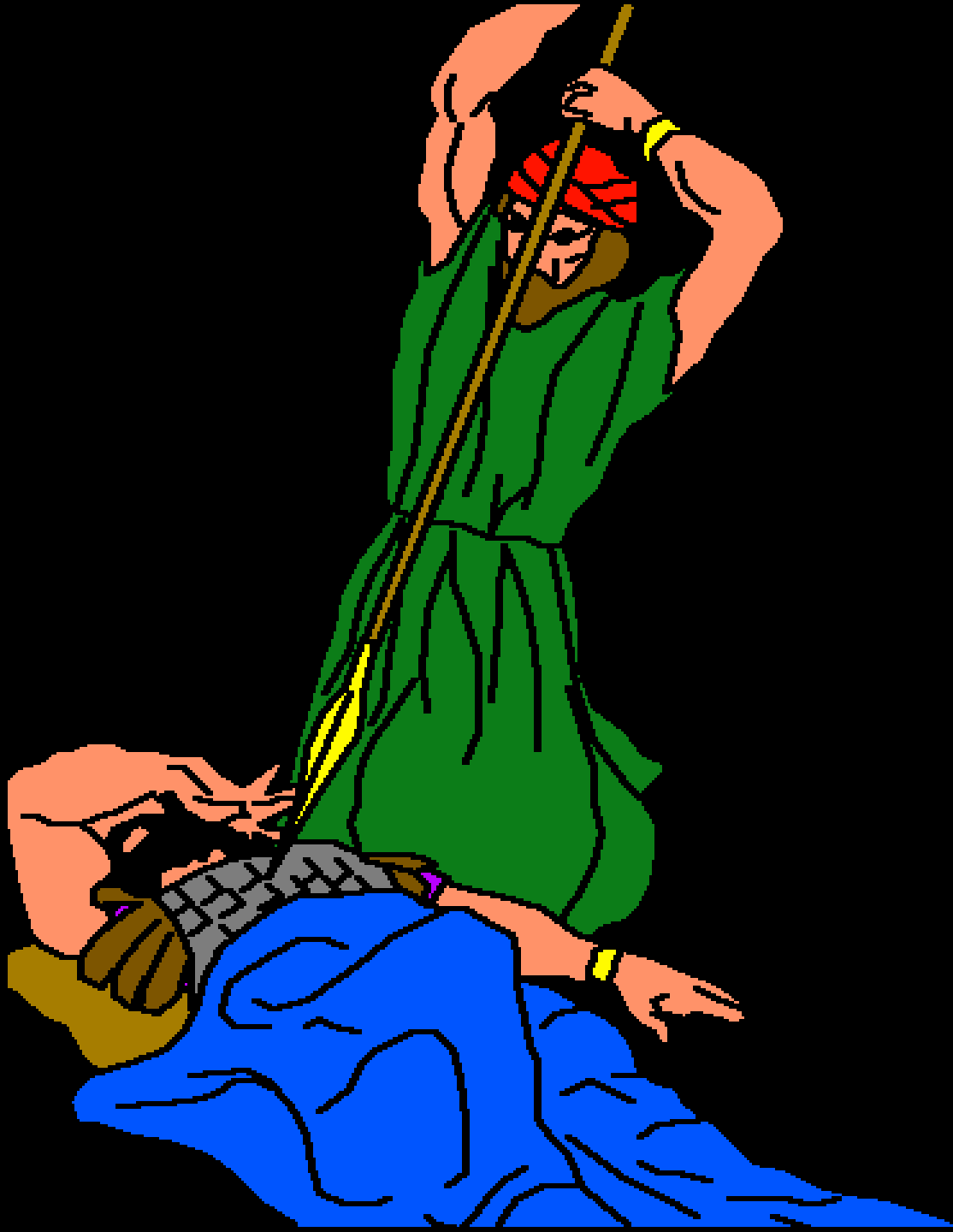

գիտցիր եւ տես, որ ես իմ
ձեռքս ոչ գէշութիւն եւ ոչ ալ
ըմբոստութիւն կայ...":

Սառւլ ըսաւ, որ ան ցաւ կը յայտնէ իր ըրածին
համար, որ Դաւիթին վնաս պիտի հասցնէ: Բայց
շուտով, իր հին բարկութիւնը նորէն եկաւ եւ երեք
հազարնոց մարդոց բանակ մը հաւաքեց մեռցնելու
համար Դաւիթը: Գիշեր մը երբ բանակը կը
քնանար, առանց ձայնի սողացին թագաւորին
վրանը, ուր Սառւլ կը քնանար:

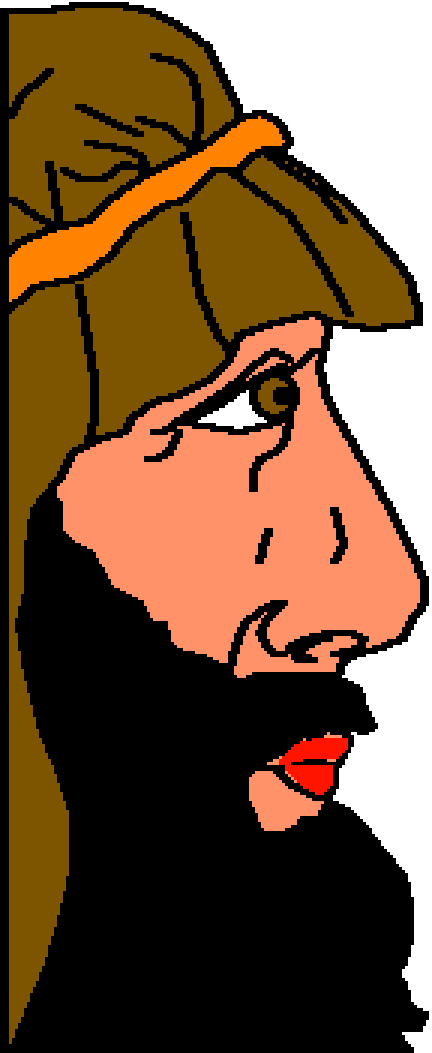
"Աստուած քու
բանակդ քու ձեռքդ
տուաւ այս գիշեր",
փսփսաց Ապիշայ:
"Յաճիս ձգէ, որ
սպաննեմ զինք իմ
նիզակովս, մինչեւ
գետին: Ես առիթ
պիտի չունենամ
երկրորդ անգամ
զարնել":

Դաւիթ մերժեց: Սաուլի
նիզակը կուժը կտրեց, ան
վրանէն հեռացաւ: Մօտակայ բլուրի
մը վրայէն Դաւիթ պռռաց մինչեւ որ
Սաուլ լսէ իրեն: Նորէն Սաուլ տեսաւ, որ
Դաւիթ կրնար զինք սպաննել, սակայն
չսպաննեց: Անգամ մը եւս ան զոջաց, որ
կը փորձէ վնաս հասցնել Դաւիթին:
Սակայն Դաւիթ գիտեր, որ չէր կրնար
վստահիլ Սաուլի խօսքին:

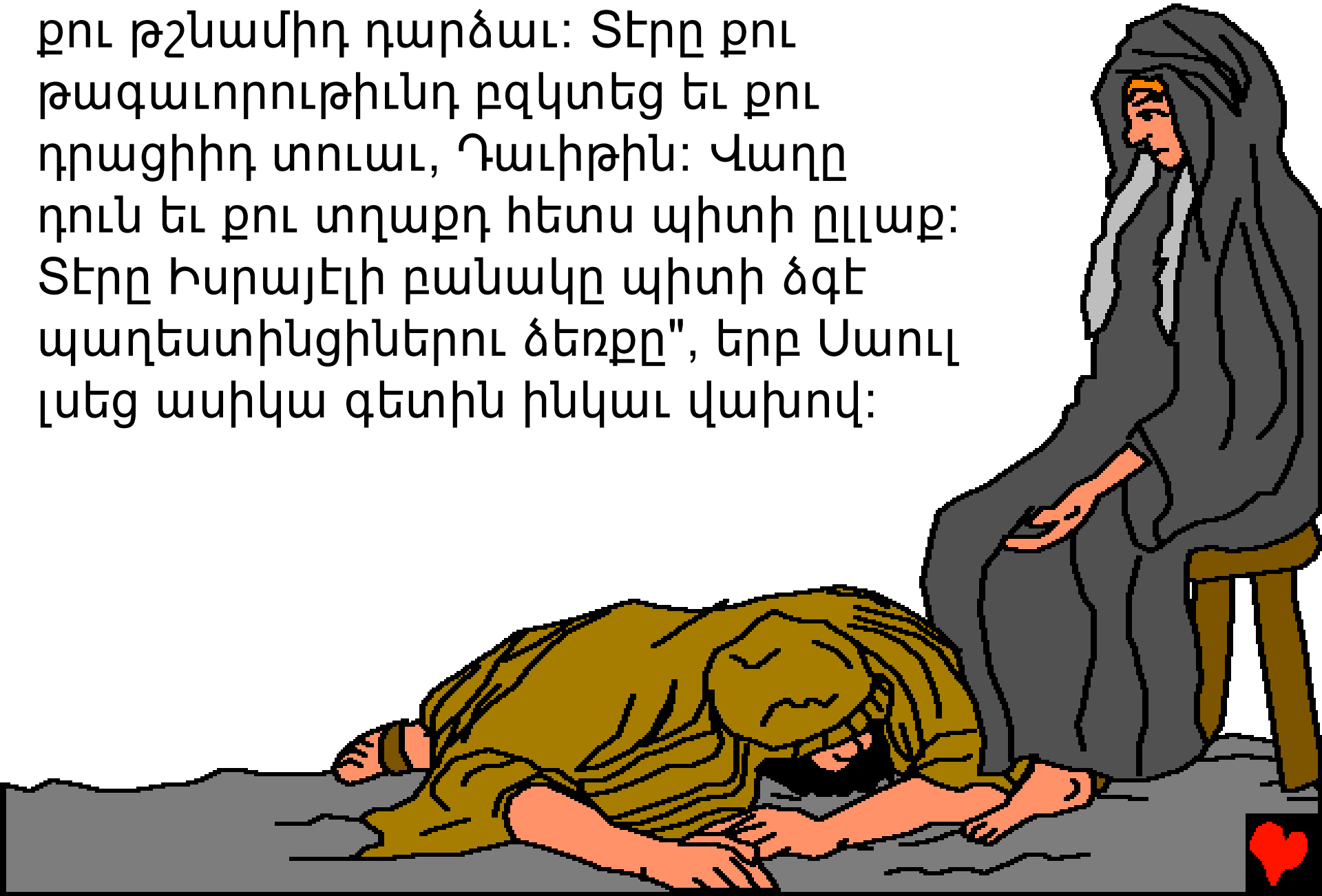
Այդ ատենները Սամուէլ
մեռաւ: Ան էր այն մարգարէն,
որուն Աստուած ըսած էր, որ
օժէ Սաուլը, ետքը Դաւիթը իբր
Իսրայէլի թագաւոր: Երբ
պաղեստինցիները
յարձակեցան Իսրայէլի վրայ:
Սաուլ մեծ սխալ մը գործեց,
որ Աստուած արգիլած էր:

Ան կնկայ մը հրամայեց, որ կանչէ Սամուէլը
մեռելներէն: Այդ գիշեր, Սաուլ առաւ լուրը:

"... Տէրը քեզմէ հեռացաւ եւ
քու թշնամիդ դարձաւ: Տէրը քու
թագաւորութիւնդ բզկտեց եւ քու
դրացիիդ տուաւ, Դաւիթին: Վաղը
դուն եւ քու տղաքդ հետս պիտի ըլլաք:
Տէրը Իսրայէլի բանակը պիտի ձգէ
պաղեստինցիներու ձեռքը", երբ Սաուլ
լսեց ասիկա գետին ինկաւ վախով:

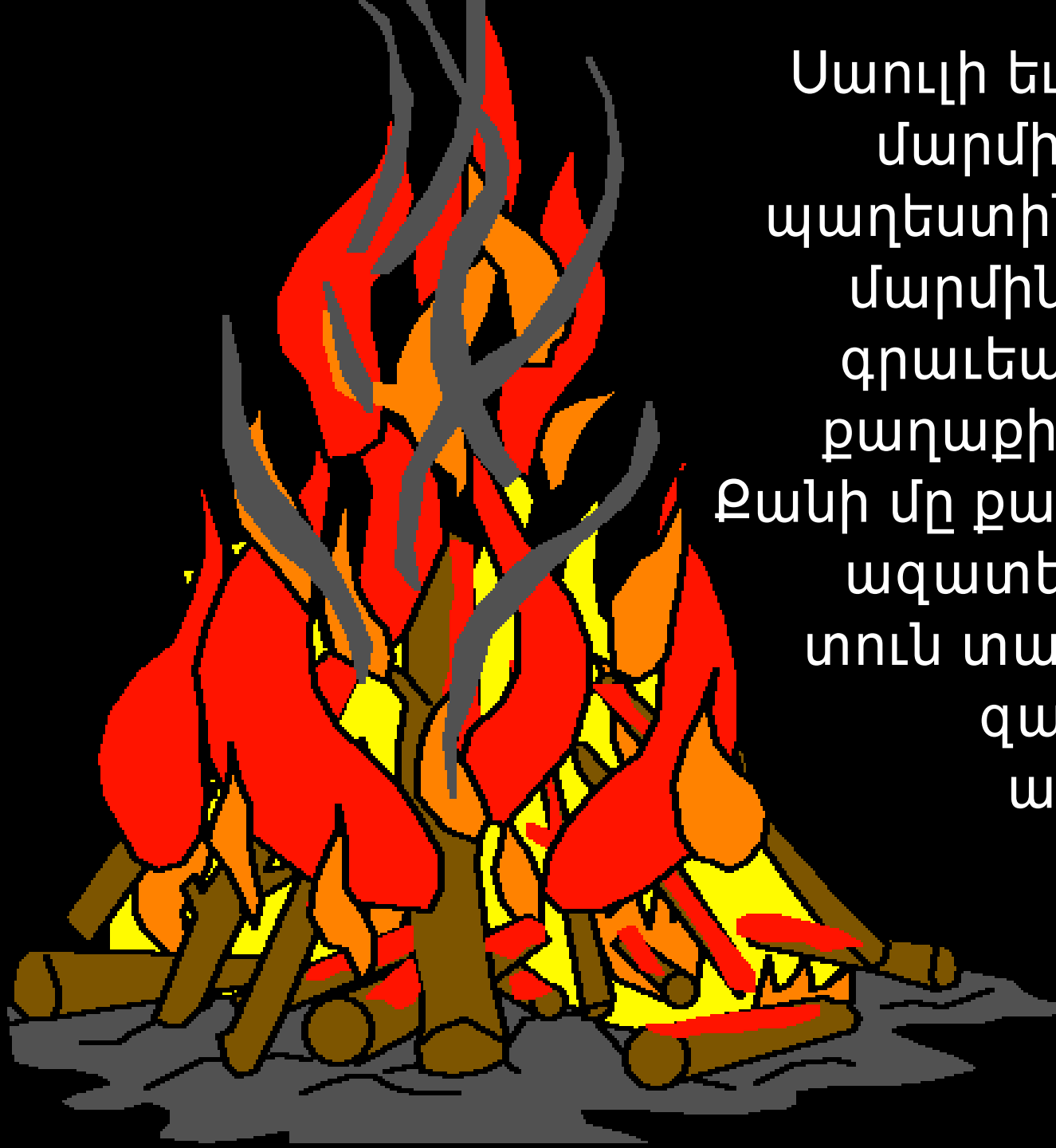

Պաղեստինցիները յարձակեցան
Իսրայելի վրայ եւ Իսրայելի մարդիկը
փախան: Պաղեստինցիները
սպաննեցին
Սաուլի տղաքը
մեջերնին ըլլալով
ճոնադանը
Դաւիթի լաւ
բարեկամը:

Սառւլ նիգակներով
ծանր վիրաւոր էր: Ան
ըսաւ. "Դուրս հանէ սուրդ
եւ խրէ ինծի, մի՛ ձգեր,
որ այս գիշեր մարդիկը
քան եւ ինծի մեռցնեն եւ
չարագործեն": Բայց իր
զրահ կրողը այդպէս
չըրաւ, ան շատ կը
վախնար:

Սառլի եւ իր որդիներուն
մարմինները գտնելով
պաղեստինցիները անոնց
մարմինները կապեցին
գրաւեալ իսրայելական
քաղաքի մը պատերուն:
Քանի մը քաջ իսրայելացիք
ազատեցին դիակները,
տուն տարին եւ այրեցին
զանոնք, նախքան
անոնց փոշիները
իսրայելի մէջ
թաղեն:

Երբ Դաւիթ լսեց
այս սոսկալի լուրը,
տիրեցաւ եւ լացաւ
եւ ծոմ պահեց մինչեւ
երեկոյ Սաուլի համար,
իր տղուն Ճոնաթանին
համար եւ Տիրոջ
ժողովուրդին համար,
որովհետեւ անոնք
սուրով ինկան:

Թեև Սաուլ փորձած է Դաւիթը
սպաննել, Դաւիթ պատուեց
Սաուլը Աստուծոյ ընտրեալը,
մինչեւ վերջ: Հիմա Աստուած
պատուեց Դաւիթը, զինք
թագաւոր դարձնելով Սաուլի
տեղ:

Դաւիթ թագաւորը (մաս 1)

Աստուծոյ խօսքէն պատմութիւն մը,
Սուրբ Գիրքը:

Կը գտնուի հետեւեալին մէջ

1 Սամուէլ 24 - 31, 2 Սամուէլ 1 - 2

"Քու խօսքիդ մուտքը լոյս կը ցոլացնէ:"
Սաղմոս 119:130

վերջ

Այս Սուրբ Գիրքի պատմութիւնը մեզի կը պատմէ մեր հրաշալի Աստուծոյ մասին, որ մեզ ստեղծեց եւ կ'ուզէ, որ մենք գինք ճանչնանք:

-Աստուած գիտէ, թէ շատ գէշ բաներ ըրած ենք, որոնք Ինք մեղք կը կոչէ: Մեղքին պատիժը մահն է, սակայն Աստուած այնքան մեզ կը սիրէ, որ Իր Որդին Յիսուսը մեզի դրկեց, որպէսզի Խաչին վրայ մեռնի եւ մեր մեղքերուն համար պատժուի: Ետքը Յիսուս համբարձաւ եւ դրախտ՝ իր տունը բարձրացաւ: Եթէ կը հաւատաս Յիսուսին եւ իրմէ կը պահանջես որպէսզի ներէ քեզի քու մեղքերուդ համար, Ան կը ներէ: Ան կու գայ եւ մէջդ կը բնակի իսկ դուն յաւիտեան Իր հետ:

Եթէ կ'ուզես մեղքերէդ ազատիլ, հետեւեալը ըսէ Աստուծոյ: Տեր Աստուած ես կը հաւատամ, որ Յիսուս մահացաւ ինձի համար եւ հիմա Ան անգամ մը եւս կ'ապրի: Կ'աղաչեմ, որ գաս իմ կեանքիս մէջ եւ ներես բոլոր մեղքերս, որպէսզի կարենամ նոր կեանք մը ապրիլ, եւ օր մը հետդ ըլլամ, յաւիտեան: Օգնէ ինձի որպէսզի քեզի համար ապրիմ քու որդիիդ պէս: Ամէն:

Կարդայ Սուրբ գիրքը եւ ամէն օր Աստուծոյ հետ խօսիր:
Յովհաննու 3:16

